

Nová sezona začíná. ZVVZ USK do ní vstoupí ligovým duelem se Slovankou

Příprava je u konce. Teď ještě zapracovat do týmu Američanky

A je to tady! Čekání na start nové basketbalové sezony konečně skončilo. Basketbalistky ZVV USK Praha se právě chystají vykročit na svou několikaměsíční pouť, na jejímž konci by měl být úspěch v tuzemské Ženské basketbalové lize i prestižní Eurolize.

„Zveme vás na basketbal. Přijďte nás povzbudit!“

Trenérský triumvirát ve složení Lubor Blažek, Ivan Beneš, Tomáš Bílek má k dispozici z větší části nově složený tým. Ale vezmeme to popořádku, tedy od hráček, které už na Folimance působily a budou zde působit i v následujícím roce. Na klíčovém postu střední rozehrávačky zůstala Lindsay Whalen, která má za sebou parádní sezonu v WNBA (v 31 odehra-

ných zápasech měla výborné průměry 14,0 bodu, 5,6 doskoku, 5,4 asistence a 1,5 získaného míče), ze zahraničních akvizic bude i nadále oblékat modrozlutý dres spolehlivá francouzská křídelnice Sandra LeDréan.

Do základní rotace patří i české reprezentantky Markéta Bednářová (za svobodna Mokrošová) s Kateřinou Elhotovou i bývalá členka národního týmu Michaela Ferančíková, své minuty na hřišti jistě dostane i Tereza Pecková.

A dál? Výčet nových tváří začneme čtveřicí zahraničních posil. A rozhodně ne ledajakých! Vždyť řecká křídelnice Evanthia Maltisi i trojice podkošových hráček Sonja Kireta (Chorvatsko), Ivanka Matič (Bosna a Hercegovina) a Swin Cash (USA) už má v basketbalovém světě svůj kredit a jejich přínos pro naše družstvo by měl být nezpochybnitelný.

Nejmladšími členkami A-týmu budou nadějná osmnáctiletá rozehrávačka Kateřina Bartoňová, přišedší z Hradce Králové, a o rok starší pivotka Jana Stehlíková, která do Prahy zamířila z Chebu.

Nově složený tým ukázal svou sílu již v přípravě. Byť nekompletní – do České republiky stále nedorazilo americké duo Whalen-Cash, které se ke svým spoluhráčkám připojí v první polovině října – dokázaly basketbalistky ZVVZ USK otočit nepříznivě se vyvíjející střetnutí s Orenburgem a následně vyhrály bez jediné porážky kvalitně obsazený turnaj v Maďarsku (další turnaj v Turecku skončil až po uzávěrci 1. čísla magazínu).

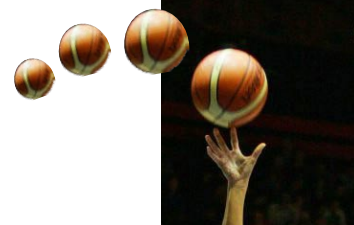
„Myslím si, že ve všech třech utkáních v Šoproni jsme hráli velice dobře. Proti Košicím jsme sice špatně bránili, ale jinak byla naše hra v útoku i obraně solidní. Navíc se ukázalo, že družstvo má bojového ducha a nerado prohrává, což je velmi pozitivní,“ vrátil se kouč Lubor Blažek k úspěšně zvládnutému turnaji v Maďarsku.

Hráčský kádr ZVVZ USK pro sezonu 2008/09

Rozehrávačky: Lindsay Whalen, Kateřina Elhotová, Kateřina Bartoňová

Křídla: Michaela Ferančíková, Markéta Bednářová, Sandra LeDréan, Evanthia Maltsi, Tereza Pecková

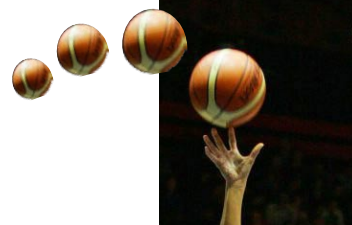
Pivotky: Swin Cash, Sonja Kireta, Ivanka Matič, Jana Stehlíková

Výsledek pochopitelně není možné zbytečně přeceňovat, neboť šlo „jen“ o přípravu, avšak zároveň by bylo velkou chybou jej i jakkoliv podceňovat. Už třeba z toho důvodu, že navození vítězné atmosféry je pro pohodu v týmu na prahu nové sezony velice důležité.

Neméně důležité teď bude i to, jak se trenérům podaří v co nejkratším čase zapracovat do sestavy Lindsay Whalen se Swin Cash. I o tom Lubor Blažek hovořil po návratu z Maďarska. „Nikdo tam nebyl kompletní, i ostatním někdo chyběl. To, jak se podaří narychlo zapracovat zbývající hráčky, bude jednou z rozhodujících fází. Bude hodně důležité, aby se nám to povedlo co nejrychleji.“

Co nejrychleji znamená v ideálním případě nejpozději do 15. října. V tento den totiž ZVVZ USK Praha vstoupí prvním zápasem s Union Hainaut Basket do Evropské ligy. Hráčky, realizační tým i ostatní členové našeho klubu pevně věří v co největší podporu svých fanoušků, kteří jsou i v začínající sezoně 2008/09 co nejsrdečněji zváni do hlediště Sportovní haly Folimanka.

Trenér Lubor Blažek doufá v úspěšný start do sezony. „Plout na vítězné vlně je hrozně důležité,“ říká

Opravdu věřím, že budeme hrát dobrý basket!

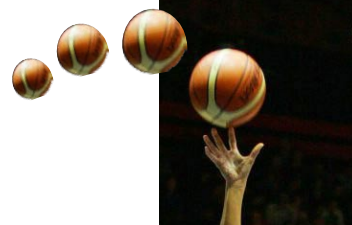
Bylo to pro něj hodně zvláštní léto. Z jakého důvodu? Lubor Blažek, hlavní trenér ZVVZ USK Praha, ho totiž prožil společně se svou rodinou, což se mu dlouhá léta kvůli jeho povinnostem u národního týmu České republiky nepoštěstilo. Zkušený basketbalový odborník tvrdí, že se nyní cítí dostatečně odpočatý a na novou sezonu se těší.

Lubore, v létě jsi měl nezvykle dlouhé volno, nebo ses ze známých důvodů rozhodl skončit u reprezentace. Co všechno jsi o dovolené stihl?

Je pravda, že to bylo poprvé po osmi letech, co jsem měl takhle dlouhé prázdní-

ny s rodinou vcelku. Vždycky to totiž bylo po dvou třech dnech a dalo by se říct, že jsem tohle období trávil s taškou v ruce (směje se). Určitě to letos bylo příjemné a zajímavé období a po těch letech jsem dospěl k názoru, že rodině takhle situace pomohla.

Dá se říct, že jsi měl do práce v klubu větší chuť než v minulosti, kdy jsi trávil převážnou část léta u národního týmu?

Více méně jsem pochopil, že tahle práce nejde dlouhodobě dělat v kuse a že odpočinek je strašně důležitý. Skoro jsem přemýšlel i o tom, jestli by trenér reprezentace – jednou do budoucna, za dlouhé roky – neměl být člověk, který bude mít ligové období volné, bude se moct soustředit na studium, na sledování hráčů a na přípravu na své období. Jinak je to totiž hrozně stresující, náročné a unavující. Ale abych se vrátil – je pravda, že pocit toho natěšení jsem dlouhé roky neměl. Ono když se jde neustále z jednoho do druhého, tak se únava logicky nějak naschytá a pak je to třeba vidět v ten nejméně vhodný okamžik v sezoně.

Takže jsi nastoupil do přípravy s úsměvem na rtech?

No, s úsměvem úplně ne (znovu se

pousměje), ono po té dovolené vždycky každý člověk tu řemenici nějak nahazuje. Ale určitě jsem cítil, že mám víc síly, měl jsem to víc promyšlené a připravené, než třeba v těch letech předtím.

Každý start do sezony provázejí velká očekávání, zvláště v klubech, které mají vyšší ambice. Jak je to s letošními ambicemi ZVVZ USK?

Tady si nejdřív musíme říct, že v minulém roce jsme jednoznačně nesplnili cíle, které jsme měli. A letos? Já jsem nikdy nebyl ten typ, který by své cíle někde hlasitě prezentoval. Vždycky jsem to měl spíš vnitřně, protože si myslím, že se pak člověk dostává ještě více pod tlak. To ale z mé strany v žádném případě není nějaké alibi. Samozřejmě, že cíle máme stejné jako loni, nebo možná i vyšší. My určitě nemůžeme říkat, že budeme hrát někde ve středu ligové tabulky a tak podobně. V Evropské lize chceme hrát v té lepší polovině, nebo ještě výš, a tohle to družstvo kvůli motivaci prostě musí vědět. Abych to shrnul: já sice nejsem z těch, kteří tohle říkají rádi, ale na druhou stranu je to o tom, že družstvo musí mít ten cíl před sebou, aby ho to hnalo k co nejlepším výsledkům.

V našem týmu došlo k několika podstatným změnám. Nakolik jsi spokojen s tím, jaké družstvo se podařilo sestavit?

Já si myslím, že letos určitě všechny hráčky splňují naše kritéria. Ty změny jsou velké. I když jsme si původně říkali, že už budeme měnit maximálně jednoho hráče, tak jsme nakonec zase vyměnili víc hráček. Družstvo se hodně změnilo, ale s tím se teď samozřejmě musíme poprat. Není jednoduché každý rok začínat znovu, ale je to tak. Začínáme znova s hrou v obraně i v útoku.

Zahraniční posily očima kouče

Evanthia Maltsi: „Potřebovali jsme střelce, nekompromisního a razantního střelce, který hraje jednoduchý basketbal. Věřím, že toho jsme v tomhle hráči získali, navíc je to bojovník a motivátor.“

Swin Cash: „Také ona je urputný bojovník, hráč dopředu a bezvadný hráč do doskoku. Když dostane míč pod koš, často získává fauly. To nám dřív chybělo.“

Sonja Kireta: „Tady není o čem diskutovat. Je to hráč, který by nás měl ve hře blízko u koše vysloveně držet. Je aktivní v obraně, začíná rozdríblňovat rychlý protiútok, je výborný na doskoku.“

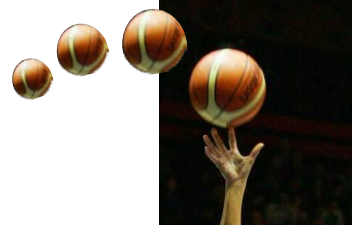
Ivanka Matič: „Také ona je velmi solidním hráčem do obrany. Měla průměr 10 boů na zápas, očekávám, že by nám měla hodně pomoci.“

Předpokládáš, že díky změnám v kádru by hra ZVVZ USK na útočné polovině hřiště měla být vyváženější a pestřejší?

Myslím si, že jo. Věřím, že jsme i správně zvolili rozestavení v postupném útoku a že jsme správně vybrali kritická místa, která budou silnou zbraní tohoto týmu. Jak to bude ve skutečnosti, to ukáže až čas, nicméně některé věci jsou už teď pozitivní. Třeba s Orenburgem jsme první půlku prohráli o 22 bodů a otočili jsme to na plus 2 body. V tom utkání se ukázalo možná něco cennějšího, než soupeře převálcovat – ukázalo se, že tady budeme mít bojového ducha. Ted' už půjde jenom o to, využít potenciálu, který tady je.

Liší se v něčem tvé předstartovní pocity, nebo jsou podobné jako v předchozích sezonách?

Musím říct, že pocity po tom období volna jsou jiné. Řekl bych, že při tom stereotypu jít z jednoho do druhého vlastně nebyly prakticky žádné, protože ono to vždycky vychází z toho, jak člověk přijde razantní na trénink, jak ten trénink odvede atd. Z toho získává ty pocity, jak to družstvo pracuje. Sebekriticky musím říct, že byla období, kdy jsem přicházel do přípravy unavený a do těch pocitů jsem se kvůli té

únavě vůbec nedostával. Tím, že jsem letos přišel odpočatej, že i realizační tým je odpočatej, tak už tahle změna ve mně budí pozitivní pocity. Já opravdu věřím, že letos budeme hrát dobrý basket a že v tomhle družstvu je síla.

Je pro náš klub v letošní sezoně prioritou úspěch v Evropské lize?

Euroliga je určitě naší prioritou. Je ale potřeba říct, že ta Euroliga také furt není tou Euroligou jako před pěti lety. Ono se to hrozně, hrozně zlepšuje. Každý tým jde nahoru, každý má dneska plno velice kvalitních zahraničních hráčů. Tenhle běh bude opravdu během na dlouhou trať. Bude to o tom, jak do nové sezony vstoupíme – jestli vítězně a jestli na té vítězné vlně poplujeme. Tohle je totiž hrozně důležité.

Stále nám chybějí Lindsay Whalen se Swin Cash, které nedávno dohrály WNBA a k týmu se připojí až za několik dní. Obě ale měly zdravotní potíže...

Ano, bohužel. Lindsay je po zranění kotníku a podle lékařů by měla mít čtrnáctidenní pauzu, aby se ta noha dala do pořádku a aby mohla odehrát celou další sezonu. Swin měla problémy se zády, ale zatím jsou naše zprávy takové, že už je to v pořádku. Věřím, že se obě co nejrychleji dostanou zdravotně do pohody.

Jak by si ho přál zahájit?

Bezvadnou snídání, protože mám rád, když snídáme dohromady a je u toho celá rodina. Třeba na dovolené to letos bylo fantastické. Byli jsme tam ještě s kamarádem a jeho rodinou. Děti si hrály, plavaly v bazénu, a my jsme snídali třeba dvě hodiny a probrali jsme všechno od prvohor až bůhví kam (pousměje se). Takovéhle okamžiky jsou pro mě hrozně vzácné a příjemné.

Z čeho by se skládalo polední menu?

Já jím opravdu úplně všechno, ale kdybych třeba přišel do restaurace a měli tam výběr ve všem, tak určitě vím, že si vyberu nějaké jídlo, kde je bramborák.

Co všechno by chtěl během dne stihnout?

Chybí mi hlavně to, že často nemám čas na rodinu, a hlavně: kluk hraje druhý rok basket a já jsem toho zatím moc neviděl. Rád bych viděl nějaký trénink, nějaké utkání, ale na tohle mi ten čas, bohužel, nezbývá. Řekl bych, že v tomhle směru kluka trochu okrádám, jen doufám, že to nechápe jako nezájem. Naopak – můj zájem je velký, ale prostě ten čas na to není.

Jak by vypadal jeho ideálně strávený večer?

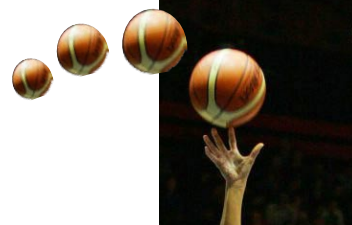
Na chalupě, puštěný gril, teplo až do půlnoci, nelítaj mouchy. Večer určitě v rodinném prostředí a možná by ještě by bylo dobré, kdyby to bylo pár hodin po vyhraném zápase nad dobrým soupeřem.

Bylo by v jeho ideálním dni místo pro basketbal?

Stoprocentně! Ideální den je pro mě i bezvadný den s basketem. Jak už jsem říkal, vyhraný zápas nad těžkým soupeřem, pohoda v týmu atd. To všechno k tomu patří.

Už prožil nějaký ideální den?

Zase se vrátím k té dovolené, kde bylo těch ideálních dnů hodně. Myslím si, že ideální dny byly i teď na turnaji v Maďarsku, kde jsme vyhráli sice nad nekompletními družstvy, ale nad družstvy, která mají své jméno.

Pro Kateřinu Bartoňovou je největším dosavadním zážitkem stříbrná medaile z ME

Basket? Nedovedu si představit, že bych ho nehrála!

Jak basketbal ovlivnil tvůj život?

Já basketbalem žiju, nemám skoro žádnou jinou zábavu, než je basket. Je to můj největší koníček a nedovedu si představit, že bych ho nehrála. Hned od začátku jsem cítila, že bez basketu nemůžu žít, nebylo nic, co by mě od něj odlákalo. Vždycky jsem chtěla dělat jenom basket, nic jiného. Basketu podřizuju všechno a udělám všechno pro to, abych ho hrála dál.

Jaký je tvůj nejsilnější basketbalový zážitek?

Ten mám asi z mistrovství Evropy do 16 let, které se hrálo před dvěma roky v Košicích.

PROFIL

Jméno: Kateřina Bartoňová

Věk: 18 let

Výška: 172 cm

Pozice: rozehrávačka

Číslo dresu: 6

V Čechách nám nedávali moc šancí, že bychom mohli přivést nějakou medaili, ale já jsem

věřila, že máme silný tým a že to dokážeme. Turnajem jsme prošli bez porážky až do finále a až v něm nám nevyšla koncovka a prohráli jsme. To druhé místo je ale mým nejlepším zážitkem.

Jaký okamžik tvé kariéry považuješ za zlomový?

Asi dobu, kdy jsem začala poprvé nastupovat za Hradec Králové v první lize žen. Bylo mi asi 16 let. Díky tomu jsem postupně začala získávat nějaké zkušenosti. Byl to takový první zlomový okamžik, ale já věřím, že nějaký další v mé basketbalové kariéře ještě přijde

Jakou nejceněnější radu jsi kdy dostala od trenéra?

Každá rada je dobrá, ale nejceněnější pro mě asi bylo to, co mi kdysi v Hradci řekl trenér Volejník. Říkal mi, že mám v každé situaci zůstat při zemi a nelítat někde nahoře. Že i když něco dokážu, tak mám pořád zůstat stejná.

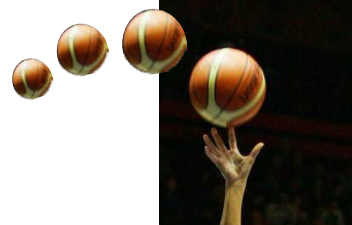
Jaká je tvoje rada začínajícím basketbalistům?

Asi to, že jestli opravdu chtějí hrát basketbal, tak aby pro to udělali maximum, bavili se tím, a když jim třeba něco nepůjde, aby se nevzdávali a nenechali se tím odradit. Taky bych jim řekla, že basketu musí podřídít úplně všechno.

**Sonja Kireta představuje
v nové rubrice našeho magazínu
hlavní město Chorvatska**

Když nejsem na mobilu, určitě mne najdete v People's klubu

Moje město. Takový je název zbrusu nové, originální rubriky, ve které vám všechny hráčky i členové realizačního týmu ZVVZ USK Praha postupně piblíží místa, v nichž žijí a která jsou jim domovem. První „na řadě“ je jedna z nových posil našeho klubu, chorvatská podkošová hráčka Sonja Kireta. Nejprve se v několika větách všeobecně zmínila o Záhřebu a poté již vybrala pět míst, která byste při návštěvě tohoto města rozhodně měli navštívit.

„Záhřeb je hlavní město Chorvatské republiky. Rozprostírá se na ploše zhruba 700 000 km² a má přibližně 900 000 obyvatel.

Je to kulturní, ekonomické i technologické centrum Chorvatska. Záhřeb je historické město, jehož založení se datuje do 11. století. Je plné starých monumentů a historických míst, nicméně já osobně krásku svého města shledávám v kombinaci jeho starodávně-historického

a moderně-urbanisticko kosmopolitního ducha. Je pro mě opravdu těžké vybrat pouze 5 míst, protože každý kout tohoto města pro mě představuje spoustu vzpomínek... Ale ta následující jsou minimem toho, co by návštěvník města neměl opomenout.

1. NÁMĚSTÍ BANA JOSIPA JELAČIČE...

...je hlavní nám stí v Záhřebu, říkáme dokonce, že je to hlavní náměstí v Chorvatsku. Stojí na něm socha bána Josipa Jelačiče, dávnověkého vojeůdce, který z chorvatského území vytlačil vojska uherského císaře a jehož vztyčený meč ukazuje směrem k dnešnímu území Maďarska jako připomínka bouřlivého období chorvatské historie. Toto náměstí je pro mne samotným srdcem města, je to místo, kde všechno začíná, odkud se do různých směrů rozbíhají všechny hlavní třídy. Je to populární místo schůzek a řekneme-li: „Sejdeme se pod hodinami“, každý ví, že máme na mysli hodiny na tomto centrálním náměstí.

2. KATEDRÁLA A KOSTEL SVATÉHO MARKA...

...obě tyto památky jsou situovány v tzv. „Horním městě“, tedy ve starém městě. Katedrála je centrem „Horního města“ a je to největší neogotická katedrála v celém Chorvatsku, ale já mám oblíbený kostel sv. Marka. Je to malý kostel, ležící na náměstí

1

2

sv. Marka, který má celou stěechu pokrytu známým a snadno rozeznatelným symbolem Chorvatska – červeno-bílou „šachovnicí“. Tento kostel má něco, co se mi jen těžko popisuje... Je to velmi starý a poměrně typicky vyhlížející kostel, ale když v něm jsem, mám pocit, že v každém koutě vnímám závan historie, cítím jeho mystiku a téměř jako bych slyšela, o čem si tu spolu povídali lidé před dvěma sty lety. To je podle mě typická atmosféra starého záhřebského města.

3

JARUN...

...obyvatelé Záhřebu mu přezdívací Záhřebské moře. Je to však velké jezero, ležící na řece Sávě, a je to sportovní, rekreační a zábavní centrum Záhřebu s bílými oblázkovými plážemi, kde můžete plavat, opalovat se, užívat si vodních radovánek, nebo prostě popíjet kávičku či koktejl v jedné z mnoha proslulých kaváren a restaurací podél jezera. Na kole či kolečkových bruslích se zde můžete projíždět stezkami, které vedou napříč obrovskými parky podél jezera, ve kterých ostatní právě pořádají piknik nebo párty s grilováním. Můžete si tu zahrát fot-

3

bal, basketbal, volejbal, tenis či spoustu jiných sportů. Je to moje oblíbené místo, kde se během léta udržuju ve formě. Ovšem večer se toto místo zázračně promění v zábavní centrum s nepřeborným množstvím nočních klubů a barů s hudební nabídkou dle gusta každého příchozího – od hip hopu, r'n'b až k folku či popu. A k ránu, kdy kluby zavírají své brány, se již o kousek dál prostírá k první ranní kávě a na Jarunu začíná další nový den. Zkrátka je to místo, kam se přijďte pobavit!

4

MAKSIMIR a MEDVEDNICA...

...dvě zelené oázy v Záhřebu. Maksimir je velký překrásný park na východním okraji města, oficiálně je to

nejstarší evropský vycházkový park – byl založen roku 1794. Krásná příroda se zde snoubí se starými památkami, roztroušenými po parku, a se zoologickou zahradou na jedné a běžeckými a vycházkovými tratěmi na druhé straně. Medvednica je hora na severozápadním okraji Záhřebu, na jejímž úpatí bydlím. Je to víkendové útočiště pro obyvatele Záhřebu, nabízí spoustu turistických a horolezeckých stezek v létě a lyžařských sjezdovek v zimě. Při procházkách po Medvednici můžete vidět či slyšet až 1000 druhů ptáků, brouků a dalších malých zvířátek. Když se potřebujete dostat rychle zpět do pohody a uniknout městskému shonu, je to to nejlepší možné místo!

4

5

SALOON – BP CLUB – PEOPLE´S...

...to jsou kultovní kluby. Saloon je nejznámější a jeden z nejstarších nočních klubů v Záhřebu, setkávají se zde sportovci a také záhřebská „elita“. Tento klub je v podstatě synonymem pro noční život Záhřebu... a navíc mám dost vzpomínek na mnohé sobotní večery, v mládí v něm strávené. BP Club je nejlepší jazzový a bluesový klub v Záhřebu a v Chorvatsku vůbec. Pokud jste fanoušky jazzu, blues či soulu, je to to pravé místo pro vás... pro mě tedy zaručeně... People´s je poměrně nový klub, který se však velmi rychle proslavil po celém městě a následně v celé zemi – lounge bar s důmyslně zvoleným interiérem pro ranní kávu, odpolední koktejl, lehký oběd či večeri s odpočinkovou hudbou v pozadí. Takže pokud mě nezaštihnete na mobilu, určitě mě najdete tady

5

P. S. V Záhřebu je samozřejmě spousta dalších zajímavých míst, která stojí za vidění a návštěvu! Nejlepší je přijet se přesvědčit na vlastní oči – uvidíte, že nebudete litovat! Takže „Servus!“ – což v záhřebském nářečí znamená „Brzy na viděnou“!

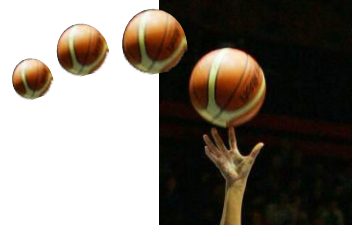
Na prahu nové sezony stojí i mládežnická družstva ZVVZ USK Praha

Dorostenecké týmy chtějí patřit k nejlepším

Basketbalový klub má dva důležité cíle. Prvním cílem je dát možnost sportovat co možná nejširší základně členů a druhým cílem je kvalitně hrát basketbal na takové úrovni, aby co možná nejlépe reprezentoval klub USK Praha. Hlavním výkonnostním cílem basketbalového klubu je vychovávat hráčky do nejvyšší ženské soutěže, Ženské basketbalové ligy. Tréninková činnost USK Praha zapadá do nově zvolené dlouhodobé koncepce klubu

- stát se nejlepším mládežnickým dívčím basketbalovým klubem České republiky. Pomoci by k tomu měl z poloviny obměněný a značně posílený kádr mladších i starších dorostenek. Mladší i starší dorostenky USK Praha letos nastupují v nejvyšších dorosteneckých soutěžích. Extraligová soutěž mladších i starších dorostenek je na vysoké úrovni a my se budeme snažit v této konkurenci dosáhnout co nejlepších výsledků. Jako

trenéři budeme klást největší důraz na obranu, teprve potom se týmy mohou prezentovat atraktivním útočným pojetím. Basketbal začíná v obraně, pak je šance předvést něco v útoku.

Týmy dívek, které se budovaly od léta a které jsou doplněny novými hráčkami, do těchto soutěží jednoznačně patří. Je víceméně jisté, že nás po celou sezonu čekají velice kvalitní soupeři a těžká utkání. V každém zápase budeme muset hrát s maximálním nasazením, abychom dokázaly předvádět kvalitní podívanou

a neustále se posouvaly kupředu v basketbalových dovednostech. A to jsou naše cíle pro nadcházející sezonu: hrát důstojnou roli v extralize a přibližovat se k těm nejlepším.

Vlad'ka Běhalová, trenérka

Chceme se poprat o postup do ligy, hlásí mladší žákyně

Tým mladších žákyň prošel od loňské sezony a minulého tréninkového roku velkým vývojem. Přejít z kategorie starších minižaček do kategorie mladších žákyň znamenal velké změny. Největší změnou byla výměna tréninkové tělocvičny ze ZŠ Ohradní na ZŠ TGM v Modřanech. Obměnou prošel i hráčský kádr: jedna hráčka skončila a dvě nové začaly. Beze změny nezůstalo ani trenérské složení. Trenér Milan Horák zůstal, ale na postu asistenta začal místo Lenky Horňákové působit Libor Vyoral.

Přípravu na novou sezonu začalo družstvo v posledním týdnu v srpnu soustředěním v Bystřici nad Pernštejnem. Během září absolvovalo jeden přípravný turnaj v Pardubicích, kde v kvalitní konkurenci obsadilo šesté místo a připsalo si cenné skalpy Pardubic a Prostějova. Také odehrálo jeden vítězný přátelský zápas s Kladnem. V rámci přípravy a rozvoje hráček tým také absolvoval jednodenní minikemp konaný na Folimance. Kemp byl zaměřený na zdokonalení základních činností jednotlivce. K uvědomění správného provedení a odstranění chyb posloužil i videorozbor.

Cílem mladších žákyň pro letošní sezonu je být důstojným soupeřem v kvalifikačních bojích o ligu a případně se poprat i o možný postup. Pokud se do ligy nepostoupí, družstvo bude hrát krajský přebor, kde bude mít za cíl skončit do třetího místa.

Milan Horák, trenér